

SZEMFÜLES

A PAKSI BEZERÉDJ ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

2019/2020-es tanév I. szám

Üdvözet az olvasóknak

Kedves diákok!

A 2019-2020-as tanévben járunk.

Paks 40 évvel ezelőtt kapott városi rangot.

Alkotópályázat, és az ötödik osztályosok honismeret füzetei engednek bepillantást abba, miért is szeretjük, szeretitek ezt a várost, mik a kedvenc helyeink, helyeitek.

Nem maradhatnak el az eseménybeszámolók, persze a teljesség igénye nélkül.

Buzdítunk benneteket az írásra, olvasásra!

Jó lapozgatást!

A tartalomból:

A mi árvácskáink

Múzeumi, képtári körkép

Példaképek rovat

Kedvenc helyem a városban

Sütöttünk, főztünk

Megemlékezések

Eredményeinkből

Versferdítés

Panaszkodik a cipőm

Szemfüles – a Paksi Bezerédj Általános Iskola lapja
2019/2020-as tanév, 31. évfolyam I. szám
Paks, 2020. január 30.

Az I. lapszámot szerkesztette:
Ványiné Németh Ildikó

A lap címének rajzát Bencze Barnabás készítette. A fotókat tanáraink és diákjaink készítették, illetve forrásuk az internet.

Itt mi gyönyörű árvácskáink

Minden évben iskolánk virágokkal díszíti környezetét. Idén az árvácskát választottuk.

Egy szerdai napon megérkeztek a virágok az iskolába és előkészítettük őket az ültetésre. Másnap minden gyerek kéék műanyag kesztyűt húzott és elővettük a berti szerramokat. Ötvenhat árvácska várt arra, hogy a földbe helyezzük őket. Itt gyerekek egy részének az volt a feladata, hogy kis gödröt készítsen a palántákban, másik pedig óvatosan (belekeze) belehelyezték és eligazították rajta a földet. Nagyon kellett figyelni arra, hogy az árvácskák meg ne sérüljenek az ültetéskor. Miután minden árvácska a földbe került, kannákba vizet hoztunk és meglocsaltuk őket. Ezután jobban szemügyre vettük a virágokat. Itt 35-40 cm-es növények szépen sorakoztak egymás mellett. Itt legjobban az tetszett, hogy szinte mindegyik palánta más színű és mintásatű volt. (Jót nevetünk) Szerintem a legszebb a narancssárga (volt) és citromsárga színű volt. Jót nevetünk az árvácskák mintáján. Volt aki nevetős arcot, pillangót, vagy angyalkát látott a virágokon. Itt hogy rácsütött a (↑) napfény, mintha mindegyik virág tingleg

morolygót volna. A pillangók is észrevették a hívogató virágokat és rászálltak a szirmokra, (öröms) örömmel láttuk, hogy iskolatársainknak is tetszetek a kiültetett növények, amikor végülünk a munkával, Progi néni lefényképezett bennünket a virágokkal.

Iskola is nagy öröms) örömmel gondoskodik, önjuk és vidjük árvásháinkat, Ők annál kedveljék meg a gondoskodást, hogy mindig morolygva tündökölnék.

5.a.

ÖKO RAJZPÁLYÁZAT

Rajzpályázatot hirdetett az ÖKO Munkacsoport Alapítvány óvodásoknak és általános iskolásoknak. Az óvodások feladata az volt, hogy megtervezzék, hogy milyen játszótéren szeretnének játszani, az iskolásoké pedig az, hogy megjelenítsék, hogy szerintük milyen lesz Paks harminc év múlva. A pályamunkákat tetszőleges technikával lehetett elkészíteni A/4-es vagy A/3-as méretben. A kiállítasmegnyitóval egybekötött díjkiosztót 2019. október 9-én 17 órakor tartották a paksi polgármesteri hivatal előterében. Minden beküldött pályamunkát kiállítottak.

I. Hanti Zalán 5.a

II. Kramarik Lilla 8.b

III. Ledneczki Hanna 7.a

Különdíj: Feil Léna 7.a

Különdíj: Ványi Luca 7.c

Az idei tanévben is számtalan alkalommal vettünk részt a múzeum által szervezett programokon.

Még szeptemberben barangolhattunk a Duna parton, és a város utcáin...

Október 3-án **A titokzatos jégkorszak** címmel előadást hallgathattunk meg, az előadó Dr. Gasparik Mihály paleontológus volt a természettudományi múzeum kutatója. Megismerhettük egy paleontológus munkáját, megismerkedtünk a történelem egyik segédtudományával. Láthattuk, hogy milyen módon, eszközökkel dolgozik a kutató, ismerkedtünk a Kárpát-medencében illetve a mi szűkebb térségünkben a jégkorszaki élőlényekkel, művészeti emlékekkel. Ezt követően mi is barlangrajzokat, barlangfestményeket készíthettünk.

Pályáztunk a karácsonyi alkotásainkkal.

Október 14 - 18. közt egyiptomi témahéttel készültek a múzeum dolgozói az iskolás csoportok számára Az "Egyiptomi kalandok" című foglalkozáson az egyiptomi fáraók titokzatos világával ismerkedhettünk.

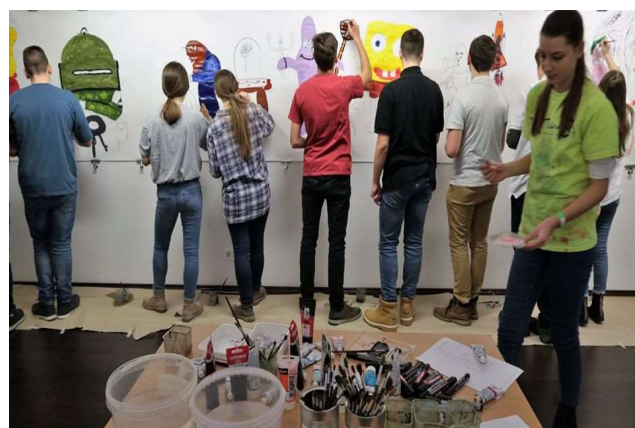
Ellátogattunk a mesterségek hetére is.

Négy évszak az ártéri erdőn címmel kezdődött egy sorozat, amelyet februárban folytatunk.

A képtárban is jártunk!

„KORTÁRSALGÓ”

A 8.b vizuális osztály Roskó Gábor Munkácsy-díjas festőművésszel pannót festett a Paksi Képtárban.

Fillér Dávid informatikaórára készítette a következő diasorozatot! Példaképe elfogadta meghívását és ott volt, amikor Dávid bemutatta társainak a munkáját.

Informatikaórán azt a feladatot kaptuk, hogy Paksról és környékéről válasszunk egy személyt, egy helyet és azt mutassuk be a diasorozatunkon. én a kedvenc kosarasomat választottam, Lóránt Pétert. Ezt a Power Pointot november végén kezdtem készíteni. Miután kiválasztottam Petit, szóltam neki, hogy róla készítem a beszámolómat és megkérdeztem, hogy lenne-e kedve bejönni az iskolába. Persze egyből azt mondta, hogy igen! Az információkat, és a képeket nagyrészt az internetről szereztem, de volt, amit Petitől kérdeztem illetve kaptam meg. Megírtam Petinek, hogy mikor lesz az óra. Aztán eljött a nagy nap, Peti eljött az iskola elé, én kimentem elé...Bejött az ajtón, de alig fért be, mert olyan magas. Bemutatkozott, és el is kezdődött a bemutatóm.

„Szerintem nagyon jól sikerült az előadás, igaz nagyon izgultam!”

Fillér Dávid 7.a

Az október 23-ai ünnepséget az idei évben is a 8. évfolyamosok műsorával ünnepeltük meg.

A polgári iskola aulájában került sor a megemlékezésre. A műsorszámot egy dal zárta, melynek szövegével emlékezzünk az '56-os hősekre.

Pintér Béla: '56 él

Nekünk nem jutott más,
Csak az őszi ködbe burkolózó fák.

Idegen katonák zaja
Nálunk az ávós fekete autón járt.

Pedig vártuk, hogy új tavasz ébred,
És eljön a hosszú forró nyár,
De csak jéghideg tél jött
És itt maradt 33 éven át.

Közben senki sem beszélt róla,
Tudod, nem volt szabad,
Csak az emléket őrizték
Azok a pesti tűzfalak.

De most itt vagyunk,
emlékezünk,
Magyarok voltunk, magyarok leszünk.

Amíg szól a dal, '56 ért.
Míg szívünk dobog, '56 él.

Ma már szólhat a dal
A Corvin-közben lelőtt srácokért,
És a kapualjakban névtelenül
Harcoló bátrakért.

És az ezrekért, kikre börtön várt,
És súlyos büntetés.
Mégis szembe néztek a tankokkal,
Hisz létünk volt a tét.

Azok ott szórták ránk az átkot,
Közben éltették a pártot,
Mi meg a jeltelen sírokra...
Sose vihettünk virágot.

De most itt vagyunk,
emlékezünk,
Magyarok voltunk, magyarok leszünk.

Amíg szól a dal, '56 ért.
Míg szívünk dobog, '56 él.
Mert itt vagyunk, emlékezünk,
Magyarok voltunk, magyarok leszünk.

Amíg szól a dal, '56 ért.
Míg szívünk dobog, '56 él.
Itt vagyunk, emlékezünk,
Magyarok voltunk, magyarok leszünk.

2019-ben ünnepelte városunk 40 éves évfordulóját. Mi az alábbiakban azzal emlékezünk a városra, hogy összegyűjtöttük az 5.b osztályosok honismeret füzetéből, hogy mi is a kedvenc helyük a városban.

Kedvenc helyem Pakson

A Kilátó utca. Azért mert gyönyörű. És azért mert látok a Dunára. És a barátaimmal beszélünk a dunához. És beszélgetünk a gyönyörű Duna mellett. És ha még van akkor látjuk a látkörzet.

Szeretnék menni az Iskolaival a Művelődési és a képtárba is. Jó a programok a színház is nagyon jó érdekesség még az egyik kedvenc helyem a Páholisz István városi könyvtár mindig nagyon jó könyvek vannak és nyitva is lehet kölcsönözni ami nagyon jó. Ugye Pakson egy nagyon jó város.

Kedvenc helyem Pakson: Az iskola

Mert lehet játszani.

Mert szabadnak lehet érezni magam.

Lehet edzeni futni és sörözni.

És nagyon jól lehet bijácskálni.

És szeretek csak lenni és nézelődni.

Milyen csúszda a kedvenc helyem mert finom a fagy. Mert közel van.

A Paksi Strand. Azért mert szeretek úszni. (Jól hely van) Nagyon hely van. Lehet úszni és még kaja is van. És mindig ott élvelek.

Dunapart. Azért mert szeretek a vízet. Azért mert jó lenni a vízben. Jól lehet horgászni. Jól lehet hajózni és díszelészni. Jól lehet sültögetni a parton.

A kedvenc helyem: A kert vége. Mert szeretek fára mászni és ott van egy jó kis fa. Meg azért is, mert tudok ott a kutyámmal játszani. És apával építettünk a fán egy nagyon jó hintát fából.

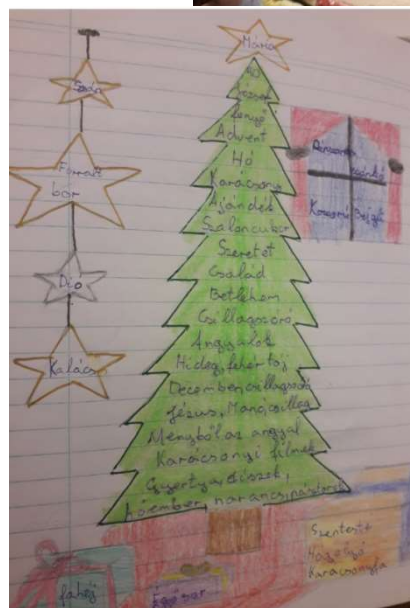
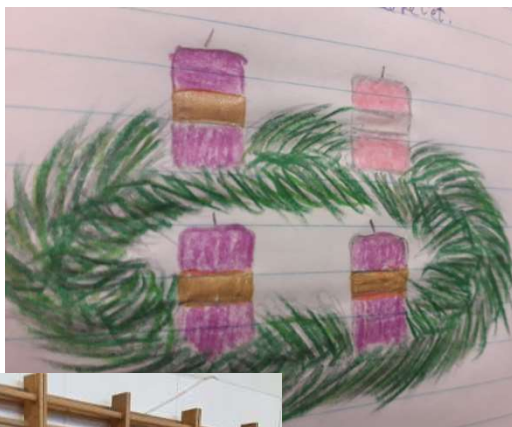
Bálmér Lovastanya
 Én itt lovagolok.
 A fészenek szabad bejárnak van ide.
 Van kedvenc lovacskám, sörényes a lova, kefére és kaján.
 En is szeretem felmenni a naci marilól. ⁽¹¹⁰⁾
 Imádom játszani a kutyákkal, csatározni, focikat tenni.

L.
 Kedvenc helyem: Dabron.
 Szomorcs: Mert ott vannak a dödtek. Szeretek velük játszani. Szeretek őket. Most lett edzős. És én is.

Kedvenc helyem: Dobron.
 Aka's utca: Mert ott lakom és most ott vannak az udvaron az összes állat. Szeretek a kutyákkal futni, az állatokkal bulizgatni. Imádom a kutyákkal szórakozni. Nagyon szeretek a medencébe ugrálni. Meg a családommal lenni a legcsodálatosabb a világon.

A kert vége. Mert ott van a trambulin. Meg ott lehet ordítani a parkhoz. Onna feltudok menni a hegyre tetőre. Itt lehet szórakozni a hegyre tetőre menni de azt nagyon ritkán. És ott vannak a parkok és az erdők. És a hegyhegyre is feltudok menni.

Kedvenc helyem: Páster.
 A Dunapart. Mer ott tudok bulizni. Imádom a fürdőzni (ha olyanok a körülmények). Ott van mellette az Erzsébet Szálló. Sok fasta rüti, vagyis és nemesital van. Egyből lehet beszélni is nagyon jó hely.

Had főzzek ma magamnak...

A Paksi Reform Főzőklub nyílt napot rendezett az Atomfitt Centrumban 2019. november 13-án, melyre vendég diákokat és tanárokat is meghívtak. Öt fogásból állította össze Kovács János Venesz-díjas mesterszakács a Főzőklub Nyílt napi menüjét. Az ételsorok elkészítésében mi a diákok is segédkeztünk, melynek végén közösen elfogyasztottuk a magunk által előállított vacsorát.

A menü:

Hideg előétel: kacsauilt és baconba tekert csirkemáj salátaágyon

Meleg előétel: Töltött gombafejek pritaminnal és padlizsánnal, sajttal rásütve, besamel mártás

Leves: brokkolikrémleves húsgombócokkal, hagymacsírával

Főétel: töltött dagadó petrezselymes burgonyával,

Desszert: Rákóczi-túrós variáció: linzertészta, sült alma, túrós töltelék, áfonyaszósszal

Venesz József díj, alapítva: 1989

A díjat elnyeri az a vendéglátóipari szakember, elsősorban szakács vagy cukrász, aki legalább 25 éve folyamatosan gyakorlati szakterületen tevékenykedik, és munkájával hozzájárul a magyar gasztronómia elismertségéhez. Szakmai pályafutása alatt személyesen, vagy felkészítő mesterként eredményesen szerepelt hazai és külföldi versenyeken. Munkásságával példamutatóan szolgálja vendéglátásunkat. Ugyanilyen odaadással ápolja hagyományainkat, és tevékenykedik szakoktatás, az utánpótlás nevelés és a szakirodalom megújítása területén. Naprakész a szakmai trendek területén, és állandóan képes megújulni. A szakterületének megfelelő mesteri címmel rendelkezik, és legalább 10 éves MNGSZ tagsági viszonya van.

2020. január 20., hétfő –
Árki Flóra, Büttl Márton,
Frics Luca, Tóth Donát
István nyerte a Nemzetiségi
Önkormányzat és a Paksi
Úttörők Szövetségével
közös meghirdetett,
„Sprich Deutsch!” elnevezésű
vetélkedőt!

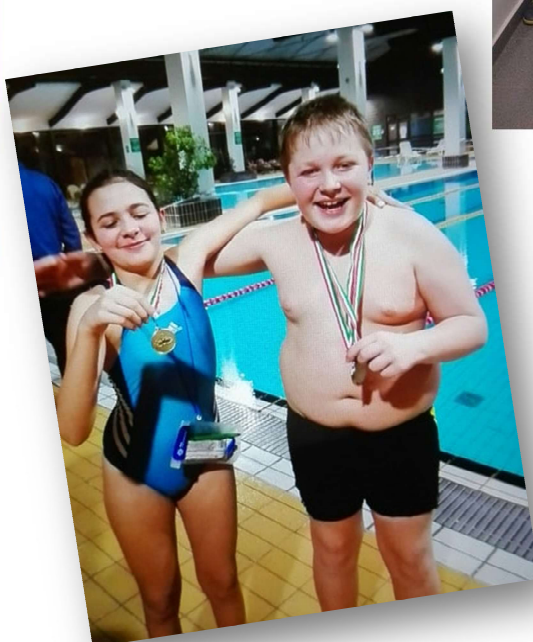

Országos Lotz János szövegértési és helyesírási verseny megyei fordulójába jutottak: Ványi Luca, Pécsi Nóra, Frics Luca, Péter Ákos, Büttl Márton, Szívós Tamás.

*Részletes eredményeket az év végi
számban olvashattok majd!*

*A versenyek még zajlanak,
ezekhez kitartást, sok sikert!*

Derék legény Janika.

legel a sok barika.

Eltűnnek a barikák

Míg csókolja Iluskát!

Jön a gonosz mostoha,

Kevés neki a foga.

Fenyegeti Iluskát,

Jancsi visszabeszél hát.

Dühös a gazda,

Jancsit elzavarja.

Könnyes búcsút mond a száj,

Jancsi útra indul már.

Meglátja a fényt a sötétben,

Zsiványtanyára tér be.

Le akarják löni Jancsit

Végül hősünk bosszút áll itt.

Huszárokkal találkozik,

Most már a csapatba tartozik.

Sok országon áthalmennek,

Franciákhoz megérkeznek.

Kettéhasítja ő a basát,

Nem láthatjuk többé hasát.

A királylányt megmenti

Basa fiát elküldi.

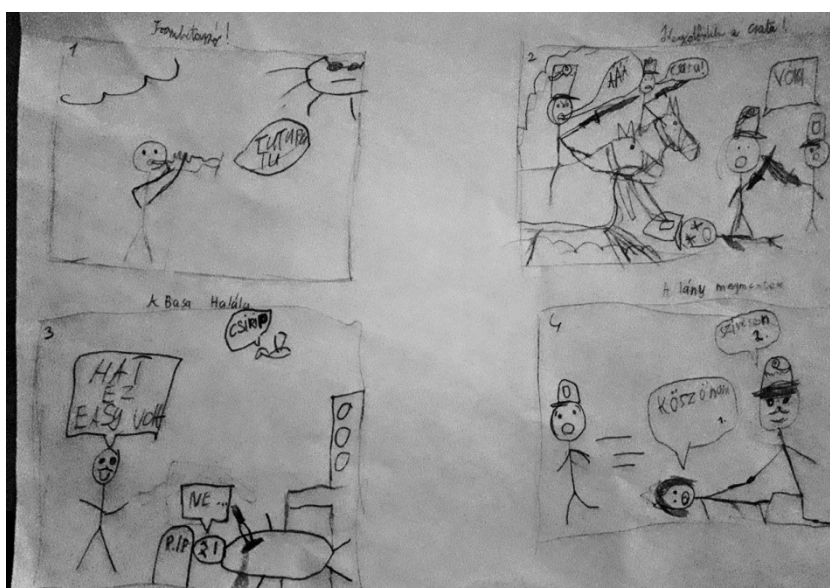
A várba megérkezve,

Nagy dicsőséget érezve

Rászáll a királylány keze,

János vitéz lesz a neve.

5.b osztály

A királylányt megmenti,
Basa fiát elküldi.
A várba megérkezve,
Nagy dicsőséget érezve,
Rászáll a királylány keze
János vitéz lesz a neve.

Panaszkodik a cipőm

Egy reggel iskolába készülve arra lettem figyelmes, hogy édesanyám dudorászik magában. Ha jól emlékszem a szövegére, valami ilyesmi volt: „Ha a cipőm beszélni tudna, nem dugnám orrát a sárba, a porba...”

Miközben épp a cipőmet húztam a lépcsőn ülve, elgondolkodtam, vajon mit mondana, ha tényleg tudna beszélni! Elképzeltem, hogy elválna a talpa a felső részétől egy hatalmas szájat képezve, és napestig csak tátogna panaszáradatot zúdítva rám! Panaszkodna arra, hogy magányos; hogy nem tudja már elviselni a szagot, mert beleizzad a lábam; hogy gacsosan járok és kitaposom; hogy letaposom a kergét miközben felhúrom, mert nem használom a cipőfűzőt és ő közben olyan slendriánul néz ki.

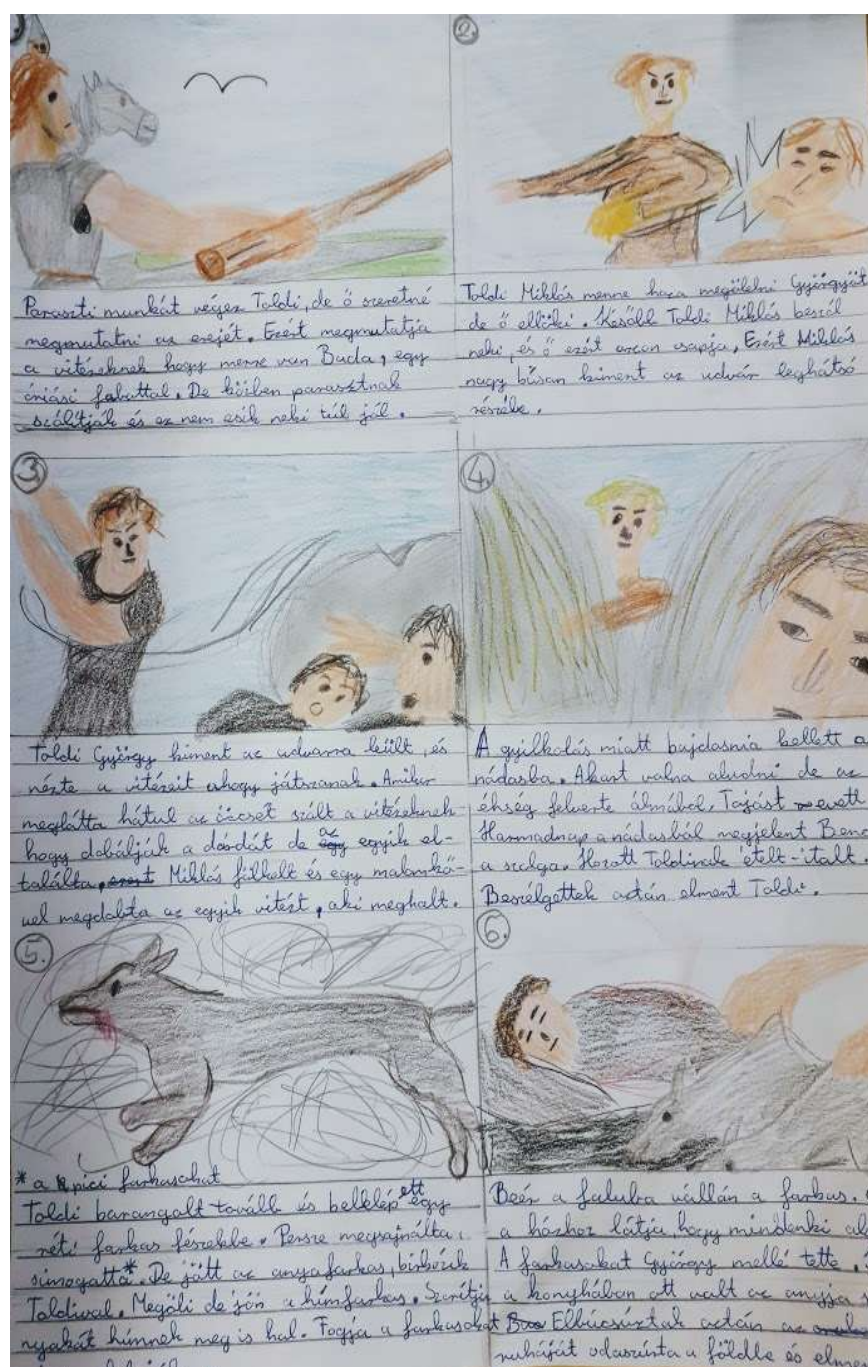
Aztán panaszkodna arra is, hogy focizok, kosárlabdázok benne és lekopik az orra, hogy elkopott már a talpa az állandó rollerezéstől, meg hasonlók.

Talán megemlítené azt is, hogy eléggé ritkán tisztítom. Úgy évente egyszer-kétszer. Igencsak előnyben részesítem a sáros, pocsolyákkal teli utakat. Mondjuk erre anya is elég sokat panaszkodik, amikor otthon lehullik a több

rétegben rászáradt sár, és ellepi az egész előszobát. Talán a titokban, tilosban megtett útjaimról is beszámolna.

Úgy gondolom, jobb, ha ezek az igencsak elhanyagolt dolgaink nem tudnak beszélni! Talán túl sok titokra derülne fény, miközben folyton csak a panaszait hallgatnánk.

Rostási Balázs 6.a

Bach Tímea 6.a